

[PROWINCYJALNY *ai*

o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w prowincyją oraz -alny).

sg m N prowincyjalny. ◇ G prowincyjaln(e)go. ◇ L prowincyjalnym. ◇ f N prowincyjalnyj. ◇ pl N subst prowincyjaln(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od nienotowanego u nas „prowincyja” ‘okręg podziału administracyjnego w Kościele protestanckim w Polsce’ [powiatowy – provincialis Cn]:

W przeciwstawieniu: »jeneralny ... prowincyjalny«: Synodu generalnego nikt nie ma składać, tylko z społecznym zezwoleniem wszystkich superintendentów i patronów przedniejszych, ale prowincyjne każde senijórowi wolne zostawują w swym dystrykcie. AktaSynod III 83.

Wyrażenie: »szkoła prowincyjalna«: O szkole prowincyjalnyj conclusum, aby w Bełżcach według postanowienia dawnego była AktaSynod III 475.

Zestawienie: »synod prowincyjalny«: O synodzie prowincyjalnym, kto nań ma jechać i o czym, acz to z dawna już było i jest postanowienie, że x. senijor, consenior et notarius AktaSynod III 325; Synod prowincyjalny jako z dawna bywał alternatim na trzech miejscach, tak i teraz, i na potem będzie odprawowan w Ożarowie, w Okszy [...], w Bełżcach AktaSynod III 356, 83, 242.

Synonim: powiatowy.

*Cf **PROWINCYJALSKI***

MPi